

נג'יב מחפוז

"המדינה הפלסטינית תהיה עצמאית,
קשורה עם ירדן או עם ישראל"

בעתון "אל-דסתור" הלבנוני המופיע בפאריס,
נתפרסם ב-5.12.77 ראיון עם הסופר המצרי
נג'יב מחפוז על שאלות השלום באיזור. להלן
קטע מהראיון:

ש.: בעיותיה של מצרים קשורות ותלויות ב-
פתרון בעיית המזה"ת. כיצד אתה חווה את
העתיד?

ת.: אני חש, כי קיים כאן צד חושש ושני —
הרוצה בערביות. לדעתי, כל מי שרוצה בהס-
כס, עליו לוותר מעט על כמה מזכויותיו, כדי
להקל את העניינים. עמידתנו במקום אינה מש-
רתת את האינטרסים שלנו, כיוון שאנו עתה
שופכים את דמינו, כלומר: אנו מוציאים את
כספנו על נשק מאז 1948 ועד היום. אילו הו-
צאנו כספים אלה על חידוש פני המזה"ת, אזי
היו עתה מדינות-ערב דומות למדינות אירופה
מבחינה תעשייתית, מסחרית ומדעית, אנו מבז-
בזים את כל האפשרויות הללו על דברים שאינ-
ני יודע מה התועלת בהם. כל יום אנו אומרים,
שברצוננו לחזור (לאדמות), ואינני יודע איך
נעשה זאת.

ש.: אמרת כינון שלום. עם מי ברצונך לכוון
שלום?

ת.: מספיק! עלינו לכוון שלום עם ישראל.
שכן אין תועלת בהמשך המלחמה. מתנהל עתה
מו"מ בצורה חשאית. לפי הבנתי וידיעתי, מוכ-
נים הישראלים לצאת מכל האדמות, שנכבשו
ב-1967 עם השארת מרכזי בטחון שלהם באד-
מות אלה, ואנו מסכימים או כמעט מסכימים
לכך. לפיכך ההבדל בינינו מצטמצם בשטח אד-
מה צר. עתה סבור אני, כי הריב הפך פורמלי.
ברם האם ריב כזה יטרפד את המו"מ? אם אנו
כמעט מסכימים על התמונה הסופית, האם נס-
תכסך בשל דברים פורמליים?

ש.: האם בידך הצעה מסויימת לפתרון בעית
המזה"ת באופן כללי?

ת.: על הישראלים לצאת מהאדמה שכבשו
ב-1967, ויש להקים את המדינה הפלסטינית
ותהיה זו עצמאית, או קשורה עם ירדן או עם
ישראל. אילו ניסינו למנות את אבידותינו במל-
חמה פלסטינית-ישראלית זו, היינו מוצאים, שהן
עולות מיליון מונים על מה שאיבדנו בשנת
1948. אני סבור, כי הבעיה עומדת בפני סיומה
וכי חילוקי הדעות הם פורמליים, לא פחות ולא
יותר. ויתורי הישראלים ודרישותינו יכולים ל-
היפגש בנקודה אחת.

ש.: אתה בעד מדיניות העובדה הקיימת?

ת.: כמובן. האם יש לנו תחליף? ישראל קיימת
ואפילו היינו מהרהרים בסילוקה, הרי הדבר
רחוק מהגשמה, בדור הנוכחי ואף בדור הבא.